vine i segueix-me

Revista de la Delegació Pastoral per les Vocacions
Bisbat de Girona
Núm. 6 – Març 2021

EL CAPELLÀ COM UN *PARE I GERMÀ, COM SANT JOSEP*

Enguany el lema del Dia del Seminari porta el títol "Pare i germà, com sant Josep". És una oportunitat aquest any dedicat a sant Josep pel Papa Francesc per descobrir, entre moltes qualitats d'aquest sant, algunes actituds que ens ajudin a desvetllar, acompanyar i madurar la vocació. Permeteu-me ara citar alguns trets que hauria de tenir un capellà i que el Papa subratlla en la seva carta apostòlica *Amb cor de pare* (*Patris corde*) dedicada a sant Josep.

1. El capellà ha de ser "un home de segona línia, que amb paciència sembri esperança". La vida de sant Josep sempre fou en segon pla. El Papa recorda com en aquest temps de la Covid-19 hi ha tants exemples d'aquest segon pla: "metges, infermeres, netejadores, (...), voluntaris, preveres i religioses, i tants altres que han comprès que ningú no se salva sol (...). Quanta gent cada dia demostra paciència i infon esperança, tenint cura de no sembrar pànic sinó corresponsabilitat". En aquest temps de crisi de valors, d'una tardor per l'Església i la societat europea, avui ser capellà també és "estar en segona línia", però mostrant esperança i paciència com sant Josep. Però, quin paper inigualable –recorda el Papa– en la història de la Salvació!

2. El capellà ha de ser "un pare de coratge creatiu". D'acord que no estem per "tirar coets" –a més no lliga amb aquest estar en segona línia, que dèiem abans–, però necessitem capellans que ajudin "a transformar un problema en una oportunitat" com sant Josep. El Papa recorda que en els evangelis de la infantesa de Jesús, segons Mateu i Lluc, Déu no intervé davant dels problemes de manera directa i clara. Sant Josep descobreix com Déu actua a través d'esdeveniments i persones. Necessitem capellans avui que sàpiguen adonar-se'n d'això, anunciar-ho i viure-ho!

3. El capellà cal que assumeixi la responsabilitat de la vida de l'altre. "Així –com diu el Papa– en cert sentit exercita la paternitat cap a l'altre". Ajudar –com sant Josep– a introduir a les persones en l'experiència de la vida, de la realitat, acompanyant-los. Des del naixement, en les crisis de la vida, en els moments de joia compartida... fins a la mort. Aquest darrer any, quantes experiències d'acompanyament hem fet en aquesta pandèmia!

I acabo recordant com el Papa cita la pregunta que es va fer sant Agustí: "No podràs fer tu el mateix que tants sants i santes i com sant Josep?".

Mn. Jordi Font i Plana
Rector del Seminari de Girona

sumari:

El capellà com un *pare i germà, com sant Josep* 1
Que n'estem de bé aquí dalt! 2
El meu procés vocacional 3
La joia del do del ministeri sacerdotal 4

Evangeli
Mc 3, 13-19

Jesús pujà a la muntanya, va cridar els qui va voler, i ells anaren cap a Jesús.
En designà dotze, als quals donà el nom d'apòstols, perquè estiguessin amb ell i per enviar-los a predicar, amb poder de treure dimonis.
Els dotze que va designar són aquests: Simó, a qui donà el nom de Pere; Jaume, fill de Zebedeu, i Joan, germà de Jaume, als quals donà el nom de Boanerges, que vol dir «fills del tro»; Andreu, Felip, Bartomeu, Mateu, Tomàs, Jaume, fill d'Alfeu, Tadeu, Simó el zelós i Judes Iscariot, el qui el va trair.

Que n'estem de bé aquí dalt!

Nombrosos sants aconsellen que perquè ressoni la Paraula de Déu en el teu interior, és efectiu, que dins del context ambiental que et relaten les línies llegides, t'hi introdueixis tu com a espectador; que viatgis en l'espai i el temps, que en cert sentit, visquis aquell moment. Les persones canviem quan Jesús, amb la seva paraula ens fa bategar el cor de veritat, quan Jesús, amb la seva paraula ens canvia la mirada.

Avui no anirem al passat, avui portarem el passat al present, i el modificarem una mica. Penseu en una muntanya de la diòcesi de Girona, imagineu-la, visualitzeu-la des de la plana fins al seu cim. Porteu-hi els dotze apòstols: Pere serà el Papa Francesc; el nostre bisbe Francesc, un dels apòstols restants. Doncs, de la mateixa manera que perdura la missió que el Senyor va donar a Pere en persona, perdura també la missió dels apòstols de regir l'Església. Missió que d'una manera ininterrompuda ha de ser exercida pel sagrat ordre episcopal, els successors dels apòstols. Al costat d'aquests apòstols, pugem-hi també tots nosaltres, acompanyem-los, responem a la crida del Senyor. Escoltem els nostres noms, perquè Déu sempre crida pel teu nom.

L'evangeli d'avui condensa la teologia de la vocació cristiana: *El Senyor escull als qui vol per tal d'estar amb Ell i enviar-los a la missió*. Un apòstol, és un enviat, és aquell qui pregarà, qui protegirà, qui transmetrà, qui ensenyarà i predicarà arreu del món amb l'ajuda de l'Esperit Sant, la Bona Nova, qui desvetllarà la joia de l'evangeli.

Deia Santa Teresa de Jesús: "Él no llama a los que son dignos, sinó a los que le place", o com diu sant Pau: "Déu té compassió de qui es vol compadir i té misericòrdia de qui vol tenir misericòrdia. Per tant, tot depèn no del voler o dels esforços humans, sinó de la compassió de Déu." (Rm 9,15-16).

Perquè la vida és un regal, perquè tota vocació és un regal, perquè aquesta trobada d'avui, amb Jesús al centre i moguts per l'Esperit Sant, és un regal, perquè tu ets un regal de Déu. En la seva carta als Efesis, sant Pau ens diu que el que és important "és aprendre a Crist", no només escoltar els seus ensenyaments, les seves paraules, sinó conèixer-lo a Ell, personalment, la seva humanitat, la seva divinitat, el seu misteri.

I això fem, en aquesta pujada a la muntanya, viure amb Ell, enamorar-nos del seu missatge de salvació, i caminant en l'Església de Girona, amb l'Església universal, perquè tots els cristians som germans pel sagrament del baptisme, som fills de Déu.

Què hi dius? Seguim pujant?

Edgar Jaulent, seminarista

(Extractes de la xerrada feta a la trobada vocacional del mes de gener)

El meu procés vocacional

Aquest passat mes de gener hem encetat les trobades vocacionals amb diversos joves del nostre Bisbat. A la primera trobada vaig exposar el meu procés vocacional. Explicar com t'has trobat amb Jesús i de quina manera ha estat la crida sempre ens omple el cor de goig. Amb aquests mateixos sentiments relato aquesta crida a tots els lectors de la nostra revista.

Abans de descobrir el projecte fascinant que Déu té pensat per a cada persona, has d'haver tingut una trobada personal amb el Senyor. Jo la vaig tenir l'estiu del 2017 quan, acompanyat per l'Hospitalitat Diocesana, vaig anar a Lourdes. Al santuari francès hi ha una excel·lent combinació de la pregària i del servei; dos pilars de la vida cristiana, fonamentals també per a la vida del capellà. Aquella experiència al costat de tantes persones en situació de malaltia em copsà profundament. Sorprèn tanta fe. Allà vaig sentir la crida a portar una vida cristiana més autèntica: la vocació a ser deixeble de Jesús. Vaig començar a participar setmanalment de l'Eucaristia dominical i a preparar-me per rebre el sagrament de la Confirmació.

Recordo l'alegria amb la qual participava de la Missa i l'ambient de fraternitat que es respirava entre els joves de la parròquia. Totes aquestes experiències reforçaven el meu camí com a deixeble de Jesús. La iniciativa de la vocació ve de Déu, Ell decideix i l'home accepta lliurement. La pregària de la Litúrgia de les Hores fou i és molt significativa per descobrir la vocació al sacerdoci. Els salms pregats amb comunió amb tota l'Església em desvetllaven molts interrogants.

La meditació de la Paraula de Déu em provocava moltes preguntes i sentia que Déu em demanava alguna cosa més. L'exemple dels preveres que la Providència em posà al costat m'ajudaren molt.

El testimoni del rector de la meva parròquia m'impactava i em preguntava si Déu em demanava entregar la vida com a prevere de l'Església. Aquella crida que al principi percebia amb poca intensitat anava augmentant i agafant força. La meva resposta també fou progressiva: al principi m'hi oposava i al final necessitava respondre-hi afirmativament.

Més endavant, un dimecres festiu del mes de setembre, el delegat vocacional del Bisbat em va enviar un missatge convidant-me a les trobades que preparaven. Després de contestar-lo vaig resar les Laudes i el responsori breu del dimecres de les setmanes I i III, és un fragment del salm 118: "El vostre camí em donarà la vida". Aquest curs he començat introductori al Seminari Major Interdiocesà. Continuo discernint, madurant i cuidant aquesta vocació que Déu m'ha posat al cor i que ho fa al cor de tants joves.

Avui més que mai cal respondre: Sí!

Lluc Juscafresa, seminarista

Pregària del papa Francesc a sant Josep

Salve, custodi del Redemptor
i espòs de la Verge Maria.
A vós Déu confià el seu Fill,
en vós Maria dipositò la seva confiança,
amb vós Crist es forjà com a home.

Oh, benaurat Josep,
mostreu-vos com a pare també a nosaltres
i guieu-nos en el camí de la vida.
Concediu-nos gràcia, misericòrdia i valentia,
i defenseu-nos de tot mal. Amén.

Pregària: "Dia del Seminari 2021"

Déu i Pare de tots,
que heu donat la vida
als homes
perquè us coneguin
i us lloïn agraïts;
doneu-nos l'alegria de sentir-
nos un sol poble vostre.
Senyor Jesucrist,
que us heu abaixat per ser
el nostre germà
i que camineu
amb nosaltres,
ensenyeu-nos a no
passar de llarg
davant el dolor del germà
caigut al marge del camí.
Esperit Sant,
vivifiqueu i moveu el cor
dels nostres pastors
perquè experimentin
cada dia el consol de
caminar com a germans,
enmig del poble,
fent-hi present,
com sant Josep,
la tendresa del Pare.
Feu sentir en el cor
de molts joves
la crida al sacerdoci perquè,
com a homes de comunió,
serveixin en l'Església i,
anunciant l'Evangeli,
cooperin a assolir
la fraternitat universal
en Vós.
Amén.

Contactar-nos:

Pàgina web:
www.seminaridegirona.com

Correu electrònic:
seminaridegirona@gmail.com

Instagram:
@seminaridegirona

La joia del do del ministeri sacerdotal

La crida que el Senyor fa a alguns batejats per tal de destinar-los a servir el sant poble de Déu, que és la seva Església, és un dels grans misteris de la vida cristiana. I tots aquells que han escoltat i acceptat la crida amorosa de Déu a seguir-lo de manera radical, renunciant a totes les altres coses, el Senyor els concedeix el doble do de la seva pau i la participació en el sacerdoci de Jesucrist, únic pastor i gran sacerdot.

Per arribar-hi cal un temps de discerniment i de formació a l'empara de l'Església, la qual, com a bona mare, té cura dels seus fills i els ajuda a saber trobar el camí de la vocació segons els plans que Déu té reservats per a cadascun.

L'etapa de formació al Seminari és un temps en el qual es va forjant i educant la vocació vers el ministeri ordenat al servei de l'Església. I és també el moment oportú per exercitar la disciplina, la fraternitat i la convivència que seran decisives per a la futura vida pastoral.

Com tota cosa valuosa, cal un esforç i el procés comporta sacrifici i renúncies que al final reporten la joia del do conferit per la imposició de mans del bisbe diocesà. I a partir d'aleshores s'inicia el treball evangelitzador i pastoral per a edificació del poble de Déu. Mentre es roman al Seminari cal dedicar-se a la pregària i l'estudi, dos eixos centrals i vertebradors que configuraran el futurs pastors.

Quan hom escolta la crida, es deixa conduir pel Senyor, i segueix la disciplina de l'Església, arribarà el moment de la rebuda del do del ministeri sagrat. Aleshores s'esdevé un canvi ontològic que afecta tot l'ésser del qui el rep. I el Senyor, que és generós, regala la seva pau i la seva força al nou pastor. A partir de llavors, la unió amb el Senyor és tan forta que, malgrat les limitacions i fragilitats pròpies, el nou pastor esdevé un instrument de l'amor del Senyor. I això omple el cor de la joia que cal altra realitat pot donar.

Fa poc més d'un any que he rebut el do del presbiterat i puc dir, ple de goig, amb el salmista: «Senyor, heretat meva i calze meu/ Vós m'heu triat la possessió/ la part que m'ha tocat és deliciosa/ i m'encisa la meva heretat». (Sl 15, 5-6)

Mn. Antoni Coll i Casals, prevere

Si voleu rebre periòdicament l'edició digital de «Vine i segueix-me» podeu fer-ho escrivint un correu electrònic a la nostra adreça: seminaridegirona@gmail.com